

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 88. Maximiliani Bavariae Ducis expeditio in Bohemiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

ducem Hohenzollerano Comite petebat, ut hi tres Principes Moguntino Electori mentem suam circa hoc dubium aperirent, an proscriptionis promulgationem urgeri, aut potius differri censerent. Enimvero Saxoniae Elector eam omnino suspendendam primo autumabat, eoquod illius promulgatio tamdiu effectum suum consequi haud posset, quamdiu ejus executio ob varias difficultates adhuc impedita foret: postea tamen mutata animi sententia, absque Ordinum comitiis, quæ sine longiori mora haud convocari possent, promulgandum esse censuit proscriptionis decretum, eoquod nunc tandem post susceptam Saxonis, Bavari, & Alberti expeditionem bellicam hujus decreti executio omnino expedita foret. Eo igitur consilio Saxonicus Elector, postquam copias suas in aciem eduxerat, Bohemis, Lusatiis, Silesiis, ceterisque unitis Principibus Protestantibus demandatam sibi a Cæsare proscriptionis executionem intimabat.

§. LXXXVIII.

Maximiliani Bavaricæ Ducis expeditio in Bohemiam.

Austriacis in Cæsaris obsequium reductis, Maximilianus Bavaricæ Dux

Theatr. Hist.
cap. 3.

Hist. Eccles. Tom. LVI. Xx Lin-

Sæc. XVII. Lincio movens, cum exercitu suo Frei-
 A. C. 1620. stadium Austriæ Superioris oppidum
 ad Bohemiæ fines situm appulit, &
 quamvis Bohemos citra vim revocandi
 spem vix ullam haberet, prius tamen
 imminentis periculi denuntiatione,
 quam armorum violentia eos ad sa-
 niora reducere nitebatur. Eo ex fine
 tum ad Bohemiæ Ordines, annexas-
 que Provincias demandatæ sibi a Cæ-
 sare executionis diploma præmisit,
 eos hortatus, ut se tandem, resque
 suas, vel sero, respicerent, pœnamque
 toties promeritam prompta submissione,
 quam Cæsari ex juramento debent,
 prævenirent, Regnumque suum a va-
 stationibus, imminente Turcarum jugo,
 & certa ruina vindicarent: sinerent
 igitur, hanc denuntiationem passim
 vulgari, ne, si quid secus eveniat, ipsi
 malorum, quæ inde sequerentur, cul-
 pam sibi imputare cogantur. Ad hæc
 responderunt Bohemi, quod crimina
 sibi a Cæsare & Bavaro objecta in Bo-
 hemiæ Ordinum, ipsiusque Regis sui
 diffamationem cederent, ea vero jam
 sæpius confutata fuerint; quicquid au-
 tem hucusque egissent, juxta Regni
 leges ex communi consensu fecissent,
 nec unquam Bavaro molesti fuissent,
 proin nec quid hostile ab eo expecta-
 rent, sin vero: pro patriæ libertate, &
 Rege

Rege suo sanguinem & bona profunde-
re parati essent, denique Cæsaris edi-
ctum, cum illud admittere non possent,
Duci remitterent.

Sæc. XVII.

A. C. 1620.

Præterea Maximilianus Dux præ-
fatum Cæsaris edictum Palatino Ele-
ctori submisit, eidem in mentem revo-
cans, quoties admonitus fuisset, ut a-
lienum diadema non usurparet, nec a
Turcis & Turcarum vasallis opem con-
tra Imperium, & Germaniam exoraret,
nec vastationibus Regnorum causam
præberet: crescente autem ejus contu-
macia Cæsar expeditionem in Bohe-
miam decrevisset, cujus calamitates,
restituto Regno, & exorata Cæsaris
clementia ipse præveniret. Verum
Fridericus ad hæc arrogantius respon-
dit, quod rationes, ob quas Bohemi
eum inaugurassent, & ipse coronam
acceptasset, Bavaro haud incognitæ
forent, id vero ipse concoquere nequi-
ret, quo jure (*) contra omnia Imperii

X x 2

jura

(*) Prorsus insulse Protestantes uniti sæ-
pius ingerebant, quod Cæsar in propria causa
judex esse voluerit; non enim Cæsar sibi soli
jus in hoc Regnum adjudicabat, sed quinque
S. R. J. Electores, omnes Catholici Principes,
& ex Protestantibus non pauci Ordines Ferdi-
nandi causam omnino æquam, Friderici ini-

quam

Sæc. XVII. jura ac Decreta Cæsar ex aula Cæsa-
 A. C. 1620. rea in caussa propria, ac privata, ju-
 dicit officium adversus Palatinum exer-
 cere aut velit, aut possit, cum Palati-
 nus, itemque Regnum Bohemiæ, ce-
 teris cum Provinciis, cum Cæsare mi-
 nime litem foveret, sed cum Archidu-
 cibus sibi res esset, utique Regnum
 Bohemiæ, tanquam hæreditarium,
 subjugare conantibus.

De cetero conspirationem cum Tur-
 cis meram esse fabulam (*), ac potius
 timendum esse ajebat, ne Cæsar & Ba-
 varus sua expeditione Christianam Rem-
 publicam Turcis in prædam objicerent.
 Dato hoc responso Fridericus Turriani
 Comitis consilium secutus, quinque Hun-

quam esse pronuntiarunt, atque in Ulmenfi
 Conventu Bohemorum utpote rebellium de-
 fensionem abdicarunt, & Friderici conatus in
 Mulhusiano conventu improbarunt, proin-
 semper potior suffragiorum pars, si universi
 Imperii judicio res fuisset decisa, pro Fer-
 dinando militasset.

(*) Forte Palatino haud amplius in men-
 tem venerat, quod Turcarum Legatum Pra-
 gæ honorifice exceptum ad Hungarorum co-
 mitia præmiserit, ut ibi cum illis perpetuam
 pacem fœdusque iniret. Vid. Merc. Gallob.
 Tom. 13. l. 2. p. 98. & 114.

Hungarorum millia in Misniam, ut Saxoniae Electorem a Bohemiae finibus averterent, immittere tentabat: Verum hæ copiae a Saxonico milite ad tuendam hanc Provinciam relicto repellabantur.

§. LXXXIX.

Plura loca a Cæsareo - Boico milite hostibus erepta.

Sub idem tempus Maximiliano Duci afferebantur Gabrielis Bethlemii litteræ, quibus Bavariam, si Dux Cæsaribus partes ultra sequeretur, ferro & flamma se vastaturum minitabatur: has tamen thrononicas minas Dux nequidem responso dignas censebat: major vero Maximiliano metus erat a Mansfeldii copiis, quæ irruptionem in Bavariam tentabant, mox vero a copiis, quas Maximilianus Ductoribus Herlebergo & Haimhusio tuendæ Bavariæ reliquerat, unacum Mansfeldio Prædatorum suorum Principe Neohusium, & inde Pilsnam repulsæ sunt, suaque fuga Balthasari Maradæ Teiniam & Bucquio Hornam expugnandi opportunitatem reliquere: Interim Maximilianus die vigesima nona Augusti cum exercitu suo, cui sese Anassinus miles junxerat, Straboniziam pervenit, se-

*Diav. Anas-
sin. p. 39.
Annal. Boic.
p. 3. l. 5.
Merc. Gal-
lob. t. 9. l. 2.*